Cod operator: 11276

ROMÂNIA

TRIBUNALUL SATU MARE
SECŢIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Dosar nr. 1980/83/2018

ÎNCHEIERE
Şedinţa publică din 14 martie 2019
Completul compus din:
PREŞEDINTE :
Grefier :

&&&&&&&&&&&

Pe rol fiind judecarea cauzei de contencios administrativ şi fiscal privind pe reclamanta FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului, nr. 39, jud. Satu Mare, şi domiciliul procedural ales – adresă de poştă electronică office@freies-europa.ro în contradictoriu cu pârâtul TRIBUNALUL BIHOR, cu sediul în Oradea, Parcul , nr. 10, jud. Bihor, având ca obiect comunicare informaţii de interes public (Legea Nr.544/2001).

Desfăşurarea procesului s-a înregistrat prin mijloace tehnice audio potrivit art. 231 Cod. proc. civ.

La apelul nominal făcut în şedinţa publică, la prima strigare a cauzei nu se prezintă nimeni motiv pentru care, potrivit prevederilor art. 104 alin. 13 din Regulamentul de ordine interioară a instanţelor judecătoreşti, aprobat prin HCSM nr. 1375/17.12.2015, instanţa dispune lăsarea dosarului la a doua strigare, când se va proceda conform dispoziţiilor procedurale.

La a doua apelare a cauzei se constată lipsa părţilor.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanţei că prezenta cauză se află la al doilea termen de judecată după derularea procedurii administrative potrivit prevederilor art. 194 şi următoarele C.pr.civilă, procedura de citare este legal îndeplinită, iar acţiunea este scutită de plata taxelor judiciare de timbru, după care:

Prin serviciul de registratură al instanţei la data de 7 februarie 2019 reclamanta a depus la dosar note scrise.

Preşedintele completului de judecată, verificând personal, constată că prezenta cauză se află la al doilea termen de judecată după derularea procedurii administrative potrivit prevederilor art. 194 şi următoarele C.pr.civilă, procedura de citare este completă, acţiunea este scutită de plata taxelor judiciare de timbru.

Considerând lămurite toate împrejurările de fapt şi temeiurile de drept ale cauzei, şi având în vedere dispoziţiile procedurale potrivit cărora lipsa părţilor legal citate nu poate împiedica judecarea cauzei, dacă cel puţin una dintre ele a solicitat judecarea cauzei în lipsă, în temeiul art. 244 C.pr.civ., instanţa declară cercetarea procesului încheiată, iar în baza dispoziţiilor art. 394 C.pr.civ., declară închise dezbaterile şi rămâne în pronunţare pe fond.

INSTANŢA

Având nevoie de timp pentru a delibera, potrivit dispoziţiilor art. 396 C.pr.civ., urmează să dispună amânarea pronunţării la data de 21 martie 2019, cam.13, urmând ca soluţia să se pună la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunţarea în cauză la data de 21 martie 2019, cam.13.
Pronunţată în şedinţa publică din 14 martie 2019.

Preşedinte,

Grefier,

15 Martie 2019

document finalizat

Cod operator: 11276

Dosar nr. 1980/83/2018

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SATU MARE
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

SENTINTA CIVILĂ Nr. 131/CA
Şedința publică de la 21 Martie 2019
Completul compus din:
PREŞEDINTE :
Grefier :

Pe rol fiind judecarea cauzei în contencios administrativ şi fiscal privind pe reclamanta FUNDAȚIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, jud. Satu Mare, CIF 26787560, adresă de poştă electronică office@freies-europa.ro, în contradictoriu cu pârâtul TRIBUNALUL BIHOR, cu sediul în Oradea, Parcul nr. 10., având ca obiect comunicare informații de interes public (Legea Nr.544/2001).

La apelul nominal făcut în şedința publică de azi, nu se prezintă nimeni.

Procedura este îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, constatându-se că dezbaterea cauzei în fond a avut loc în şedința publică din 14 martie 2019, când au lipsit părțile, încheiere care face parte integrantă din prezenta sentință, amânându-se pronunțarea asupra hotărârii pentru data de azi, când în urma deliberării avute;

INSTANȚA
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin **cererea** înregistrată în prezentul dosar la data de 15.11.2018, reclamanta FUNDAȚIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG Satu Mare, în contradictoriu cu TRIBUNALUL BIHOR, a solicitat instanței să pronunțe o hotărâre prin care să dispună obligarea pârâtului la comunicarea informațiilor de interes public solicitate de organizația reclamantă prin cererea nr. 126/544/BIRP/2018, pentru următoarele considerente:

Organizația reclamantă a solicitat informațiile publice prin cererea menționată în petit. Pârâtul i-a comunicat un răspuns prin care arată că a încheiat protocoale cu mai multe instituții, însă nu îi comunică fotocopia acestora, astfel cum reclamanta a solicitat. Organizația reclamantă consideră că refuzul este nelegal şi netemeinic. Prin Decizia nr. 45 din 30 ianuarie 2018, Curtea Constituțională a realizat o distincție clară şi neechivocă între procedurile judiciare propriu-zise şi actele extrajudiciare care privesc desfăşurarea procedurilor judiciare, distincția fiind preluată întocmai de legiuitor. Curtea subliniază că toate informațiile ce vizează sau afectează administrarea justiției sunt şi trebuie să fie informații de interes public la care accesul trebuie să fie garantat. în acest mod s-a dat substanță principiului constituțional prevăzut la art. 124 alin. (1), potrivit căruia „*justiția se înfăptuieşte în numele legii*", adică în numele şi strict în temeiul unor norme juridice care nu pot fi decât publice. Prin textul adoptat în cuprinsul Legii 303/2004 legiuitorul a înțeles să prevadă în mod explicit că toate „*actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autoritățile publice care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare*" sunt informații de interes public la care accesul este garantat, iar acest lucru nu poate fi eludat prin emiterea unor acte administrative infralegale sau protocoale de colaborare clasificate, care să excludă de la accesul cetățenilor informații ce privesc liberul lor acces la justiție şi dreptul la un proces

echitabil. În concluzie, refuzul pârâtului de comunicare a informației publice este nelegal și neconstituțional

Față de aceste considerente, organizația reclamantă a solicitat admiterea acțiuni sale și obligarea pârâtului la comunicarea informațiilor de interes public. De asemenea, reclamanta a solicitat instanței a se lua act că a solicitat obturarea datelor cu caracter personal din cuprinsul înscrisurilor și a precizat că va suporta costul serviciilor de copiere, în limitele tarifare prevăzute de art. 18 din HG nr. 123/2002.

În drept, invocă dispozițiile art. 22 alin. 1 din Legea 544/2001 și art. 7 alin. 9 din Legea 303/2004.

În probațiune depune înscrisuri – filele 2-3 dosar.

Solicită judecata și în lipsă.

Prin **întâmpinare** (filele 9-10 dosar), TRIBUNALUL BIHOR, reprezentat legal prin președinte, solicită respingerea acțiunii formulată de reclamantă ca neîntemeiată, pentru următoarele motive:

Pe cale de excepție invocă inadmisibilitatea acțiunii, având în vedere neîndeplinirea procedurii prealabile. Astfel, potrivit prevederilor art. 7 din Legea nr. 554/2004, *„înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual care i se adresează trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului*".

Pe fondul cauzei, se arată că acțiunea este nefondată, având în vedere faptul că răspunsul pârâtului transmis reclamatei nu constituie un refuz, având în vedere faptul că i s-a comunicat că protocoalele încheiate cu Universitatea Agora, Colegiul Consilierilor Juridici, Consiliul de Mediere se regăsesc pe site-urile instituțiilor vizate. Aceste protocoale se regăsesc postate și pe site-ul Tribunalului Bihor.

Însă, în ceea ce privește protocoalele încheiate cu Inspectoratul Județean al Jandarmeriei și cu Oficiul Registrului Comerțului, reclamatei i s-a comunicat că aceste protocoale nu-i pot fi puse la dispoziție, având în vedere faptul că acestea conțin secrete de serviciu și pot fi eliberate doar în condițiile prevăzute de legea specială.

Mai mult, se arată că Tribunalul Bihor nu dispune de personal și logistică având atribuții în materia identificării unor informații și date statistice, instanța îndeplinindu-și obligațiile legale în ceea ce privește accesul la informațiile de interes public, în condițiile reglementate de legea specială.

În acest sens, se apreciază că instituția pârâtă nu a identificat nici o obligație legală în a comunica datele solicitate în format scris, aceste protocoale nefiind enumerate printre informațiile care se impune a fi comunicate din oficiu, în condițiile Legii 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, luând în considerare cele expuse mai sus, instituția pârâtă consideră că acțiunea reclamantei este neîntemeiată; fără cheltuieli de judecată.

Se solicită judecarea cauzei și în eventuala lipsă de la dezbateri a instituției pârâte, conform dispozițiilor art. 223 și art. 411 alin. 2 C.proc.civ.

Analizând cererea astfel formulată, tribunalul reține următoarele:

Așa cum rezultă din ***cererea prealabilă adresată Tribunalului Bihor*** (fila nr. 38), reclamanta a pretins a i se comunica, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor încheiate de către acesta din urmă cu Uniunea Națională a Barourilor din România (aparat central și/sau teritorial), Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România (aparat central și/sau teritorial), Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești (aparat central și/sau teritorial), Uniunea Națională a Notarilor Publici din România (aparat central și/sau teritorial), Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară (aparat central și/sau teritorial), Oficiul Național al Registrului Comerțului (aparat central și/sau territorial), Arhivele Naționale ale României (aparat central și/sau teritorial), Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Școala națională de grefieri, Administrația Națională a Penitenciarelor (aparat central și/sau teritorial), Direcția

Generală de Informații a Apărării din cadrul Ministerului Apărării Naționale (aparat central și/sau teritorial), Agenția Națională a Funcționarilor Publici (aparat central și/sau teritorial), Colegiul Medicilor din România (aparat central și/sau teritorial), Serviciul Român de Informații (aparat central și/sau teritorial-unități centrale, orice alt dezmembrământ al serviciului), Inspectoratul General al Jandarmeriei Române (aparat central și/sau teritorial), Direcția Generală Anticorupție, Poliția de Frontieră Română, Inspectoratul de Poliție al Județului Bihor, Direcția generală de informații și protecție internă, Direcția generală de pașapoarte, Direcția pentru evidența persoanelor și administrarea bazelor de date, Ministerul Afacerilor Interne (sau orice alte structuri subordonate neprecizate anterior, chiar și desființate la data cererii privind informațiile de interes public), Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea de Apel Oradea, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor.

Potrivit ***răspunsului nr. 126/544/BIRP/2018*** (fila nr. 2), reclamantei i se comunică împrejurarea că documentele solicitate nu se afla la dispoziția instanței având în vedere vechimea acestora, precum și faptul că unele sunt documente secrete de serviciu (ex. cu Inspectoratul Județean al Jandarmeriei Bihor, ORC Bihor), iar celelalte protocoale se regăsesc pe site-urile instituțiilor vizate.

Față de excepția inadmisibilității acțiunii, invocată de către instituția pârâtă prin întâmpinare (filele nr. 9 și urm), întemeiată pe neîndeplinirea procedurii prealabile, ***instanța o va respinge***, de asemenea, întemeiat pe următoarele:

Obiectul cauzei constă în obligația de a face (obligația de comunicare a informațiilor de interes public în temeiul Legii nr. 544/2001), situație în care trebuie constatat refuzul, având în vedere că admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată fie de existența unui act administrativ tipic sau asimilat - refuzul nejustificat de a rezolva o cerere - fie de situația nesoluționării în termenul legal al unei cereri.

Or, în speța de față, reclamanta s-a adresat anterior autorității cu o astfel de solicitare pentru a fi în măsură să investească instanța cu o acțiune întemeiată fie pe motivul nesoluționării în termenul legal a cererii, fie pe motivul refuzului nejustificat de rezolvare a acesteia.

În acest sens s-a pronunțat ICCJ, Secția de contencios administrativ și fiscal prin Decizia nr. 208 din 20.01.2010.

În acest context, ***acțiunea reclamantei este admisibilă***, *urmând a fi analizată temeinicia pretenției.*

Potrivit art. 1 din Legea nr. 544/2001, *Accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și cu documentele internaționale ratificate de Parlamentul României*, iar conform art. 2 lit. a) și b) din același act normativ, *prin autoritate sau instituție publică se înțelege orice autoritate ori instituție publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, orice regie autonomă, societate reglementată de Legea societăților nr. 31/1990, aflată sub autoritatea sau, după caz, în coordonarea ori în subordinea unei autorități publice centrale sau locale și la care statul român sau, după caz, o unitate administrativ-teritorială este acționar unic ori majoritar, precum și orice operator sau operator regional, astfel cum aceștia sunt definiți în Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006. De asemenea, se supun prevederilor prezentei legi partidele politice, federațiile sportive și organizațiile neguvernamentale de utilitate publică, care beneficiază de finanțare din bani publici*, iar *prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației.* În același context, este de notat că, în temeiul art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, *Orice persoană are dreptul să solicite și să obțină de la autoritățile și instituțiile publice, în condițiile prezentei legi, informațiile de interes public*, iar în baza alin. (2), *Autoritățile și instituțiile publice sunt obligate să asigure persoanelor, la cererea acestora, informațiile de*

interes public solicitate în scris sau verbal, cu mențiunea că, așa cum dispune art. 7 alin. (1) din același act normativ, ***Autoritățile și instituțiile publice au obligația să răspundă în scris la solicitarea informațiilor de interes public*** *în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcție de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare și de urgența solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea și difuzarea informației solicitate depășește 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiția înștiințării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile.*

„În cazul în care solicitarea de informații implică realizarea de copii de pe documentele deținute de autoritatea sau instituția publică, costul serviciilor de copiere este suportat de solicitant, în condițiile legii."

Raportat la particularitățile litigiului, se constată că sunt relevante prevederile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, ce statuează că *În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7*, precum și ale art. 9 alin. (2) din același act normativ, conform cărora *Dacă în urma informațiilor primite petentul solicită informații noi privind documentele aflate în posesia autorității sau a instituției publice, această solicitare va fi tratată ca o nouă petiție, răspunsul fiind trimis în termenele prevăzute la art. 7 și 8.* Așadar, în măsura în care, posterior solicitării adresate autorității sau instituției publice, persoana interesată se consideră vătămată în drepturile sale, aceasta poate introduce plângere la instanța competentă, care *poate obliga autoritatea sau instituția publică să furnizeze informațiile de interes public solicitate și să plătească daune morale și/sau patrimoniale*, potrivit art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001.

Totodată, în baza art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, *Se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, prevăzut la art. 1 și, respectiv, la art. 11^1, următoarele informații: a) informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii; b) informațiile privind deliberările autorităților, precum și cele care privesc interesele economice și politice ale României, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, potrivit legii; c) informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii; d) informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii; e) informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidențiale ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare; f) informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părțile implicate în proces; g) informațiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecție a tinerilor*, iar în temeiul alin. (2) din cadrul aceluiași articol, *Răspunderea pentru aplicarea măsurilor de protejare a informațiilor aparținând categoriilor prevăzute la alin. (1) revine persoanelor și autorităților publice care dețin astfel de informații, precum și instituțiilor publice abilitate prin lege să asigure securitatea informațiilor*, de unde rezultă că există anumite date care, în considerarea naturii și specificului lor, respectiv a obiectului vizat, sunt exceptate, prin dispoziția legii, de la liberul acces al cetățenilor.

Raportat la prevederile art. 2 lit. a) și b) din Legea nr. 544/2001, pârâtul se încadrează în categoria autorităților și instituțiilor publice care se supun reglementării actului normativ menționat, însă, este necesar a se elucida măsura în care datele la care a făcut trimitere titularul acțiunii, în raport de care s-a manifestat refuzul de a fi puse la dispoziție, pot fi calificate, totuși, ca informații de interes public, ce trebuiau comunicate solicitantului.

Față de argumentele de care s-a prevalat pârâtul, refuzul de a se transmite datele pretinse este, în parte, nejustificat, pentru argumentele următoare:

Prin Decizia nr. 37/2015, ÎCCJ, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a statuat că *În cazul cererilor de liber acces la informații de interes public întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 544/2001, atunci când informațiile de interes public și informațiile cu privire la datele cu caracter personal sunt prezente în cuprinsul aceluiași document, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informațiilor, accesul la informațiile de interes public se realizează prin anonimizarea informațiilor cu privire la datele cu caracter personal; refuzul de acces la informațiile de interes public, în condițiile în care informațiile cu privire la datele personale sunt anonimizate, este nejustificat*, așadar inclusiv în măsura în care documentele în discuție ar conține unele date personale, cum sunt numele și prenumele, aceasta nu ar putea împiedica, în sine, furnizarea informațiilor solicitate, ci, în condițiile în care sunt cuprinse în același înscris, urmează a fi anonimizate în prealabil. Ca atare, în limitele evocate, refuzul nu poate fi întemeiat pe lipsa acordului în scris al persoanei având acces la asemenea informații sau al autorităților semnatare, câtă vreme caracterul lor bilateral nu poate împiedica furnizarea informațiilor de interes public, existând chiar obligația de comunicare din oficiu a unor date, chiar dacă ar proveni, spre exemplu, din anumite contracte, după cum reiese din prevederile art. 5 alin. (5) din Legea nr. 544/2001.

De asemenea, în baza art. 5 alin. (1) lit. e) și h) din Legea nr. 544/2001, în ce privește sursele financiare, bugetul și bilanțul contabil, respectiv lista cuprinzând categoriile de documente produse și/sau gestionate, potrivit legii, există obligația comunicării din oficiu, sens în care s-a instituit inclusiv îndatorirea publicării și actualizării unui buletin informativ care să cuprindă asemenea date, or excepțiile de la liberul acces sunt și rămân numai cele reglementate expres de lege. Mai mult decât atât, *nu se pot confunda informațiile în privința cărora există sarcina comunicării din oficiu, conform art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, cu cele care se transmit la cererea celui interesat*, potrivit art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, or *datele pretinse de către reclamantă se includ în cea din urmă categorie menționată.*

În plus, faptul că informațiile la care se face referire prin acțiune nu se încadrează printre cele reglementate de art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 nu poate conduce la concluzia că ar fi excluse de la liberul acces, ci ipotezele de excepție sunt cele prevăzute de art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, precum și cele instituite prin norme speciale.

Raportat la posibilitatea de a se obține, în integralitate, datele pretinse în cauză, se reține că este necesar a se lua în considerare atât disp. art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001, în baza cărora *informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii*, sunt exceptate de la liberul acces, cât și cele cuprinse în art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004, în temeiul cărora *Informațiile care privesc statutul judecătorilor și procurorilor, organizarea judiciară, organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, cooperarea instituțională între instanțe și parchete, pe de o parte, și orice altă autoritate publică, pe de altă parte, precum și actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autoritățile publice care privesc sau afectează desfășurarea procedurilor judiciare, prin derogare de la prevederile art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, constituie informații de interes public, la care accesul liber este garantat*, norma fiind introdusă prin art. I pct. 9 din Legea nr. 242/2018.

Din textul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 rezultă că ***atât datele care vizează cooperarea instituțională între instanțe și parchete, pe de o parte și orice altă autoritate publică, pe de altă parte, cât și actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autoritățile publice, care privesc sau afectează desfășurarea procedurilor judiciare, constituie informații de interes public*** și că prevederile în discuție reprezintă norme speciale, care derogă de la reglementarea art. 12 din Legea nr. 544/2001, ce instituie ipotezele de excepție de la liberul acces. Ca atare, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, orice protocoale perfectate de instanțe sau parchete cu alte autorități publice, în materie de cooperare instituțională, precum și toate actele extrajudiciare, care privesc sau afectează desfășurarea procedurilor judiciare, dobândesc caracter de informații de interes

public, fără a fi aplicabile, în materie, excepțiile prevăzute de art. 12 din Legea nr. 544/2001, însă, fără îndoială, în ce privește documentele anterioare, existente la data la care a intrat în vigoare Legea nr. 242/2018, textul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 nu poate fi interpretat decât prin luarea în considerare a dispozițiilor ce stabilesc regimul juridic specific al unor informații, care au dobândit, în prealabil, o anumită natură juridică.

Sub acest aspect, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 182/2002, *Accesul la informațiile clasificate este permis numai în cazurile, în condițiile și prin respectarea procedurilor prevăzute de lege*, iar conform art. 7 alin. (4) din același act normativ, *Accesul la informații clasificate ce constituie secret de stat, respectiv secret de serviciu, potrivit art. 15 lit. d) și e), este garantat, sub condiția validării alegerii sau numirii și a depunerii jurământului, pentru următoarele categorii de persoane: a) Președintele României; b) prim-ministru; c) miniștri; d) deputați; e) senatori; f) judecători; g) procurori; h) magistrați-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, care, în concordanță cu atribuțiile specifice, sunt îndreptățiți să aibă acces la informațiile clasificate fără îndeplinirea procedurilor prevăzute la alin. (1) - (3), respectiv la art. 28, în baza unor proceduri interne ale instituțiilor din care aceștia fac parte, avizate de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, după ce au luat cunoștință de responsabilitățile ce le revin privind protecția informațiilor clasificate și au semnat angajamentul scris de păstrare a secretului prevăzut la art. 36 alin. (3)*, de unde se poate observa că accesul la informațiile clasificate este restricționat, fiind permis numai în cazurile, condițiile și cu respectarea strictă a procedurilor prevăzute de lege, fiind, totuși, garantat în favoarea unor categorii precise de persoane, în considerarea atribuțiilor specifice ce le revin, în exercitarea funcției sau demnității deținute.

Pe de altă parte, nu poate fi ignorată împrejurarea că, în baza art. 28 alin. (1) din Legea nr. 182/2002, *Accesul la informații secrete de stat este permis numai în baza unei autorizații scrise, eliberate de conducătorul persoanei juridice care deține astfel de informații, după notificarea prealabilă la Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat*, iar în temeiul art. 31 alin. (3) din același act normativ, *Dispozițiile art. 28 se aplică în mod corespunzător în domeniul informațiilor secrete de serviciu*, așadar datele care au dobândit regimul juridic al informațiilor secrete de stat, respectiv de serviciu, sunt susceptibile de a fi comunicate numai în măsura existenței unei autorizații eliberate în acest sens.

Totodată, este real că, așa cum dispune art. 24 alin. (5) din Legea nr. 182/2002, *Se interzice clasificarea ca secrete de stat a informațiilor, datelor sau documentelor în scopul ascunderii încălcărilor legii, erorilor administrative, limitării accesului la informațiile de interes public, restrângerii ilegale a exercițiului unor drepturi ale vreunei persoane sau lezării altor interese legitime*, însă faptul că anumite date ar fi fost clasificate în mod eronat nu poate constitui un fundament suficient pentru ca accesul la acestea să fie realizat în baza art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, în măsura în care s-a păstrat regimul juridic al informațiilor în discuție, anume dacă acestea reprezintă, în continuare, secrete de stat ori de serviciu. Art. 24 alin. (10) din Legea nr. 182/2002 prevede că *Declasificarea ori trecerea la un nivel inferior de clasificare este realizată de persoanele sau autoritățile publice competente să aprobe clasificarea și nivelul de secretizare a informațiilor respective*, astfel că doar posterior declasificării, realizată în cadrul și limitele trasate de lege, poate avea loc accesul în condițiile Legii nr. 544/2001, cu atât mai mult cu cât, în baza art. 20 din Legea nr. 182/2002, *Orice persoană fizică sau juridică română poate face contestație la autoritățile care au clasificat informația respectivă, împotriva clasificării informațiilor, duratei pentru care acestea au fost clasificate, precum și împotriva modului în care s-a atribuit un nivel sau altul de secretizare. Contestația va fi soluționată în condițiile legii contenciosului administrativ*, așa încât calea de urmat, în ipoteza în care se apreciază că anumite date au fost clasificate eronat, nu poate fi reprezentată decât de formularea unei contestații, iar nu de solicitarea accesului la acestea, conform Legii nr. 544/2001.

În consecință, ținând seama de ansamblul argumentelor expuse mai sus, în temeiul art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001, pârâtul va fi obligat să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor existente, încheiate cu entitățile

menționate, cu excepția celor care reprezintă informații clasificate ca secrete de stat sau de serviciu - în raport de care sunt incidente prevederile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 şi ale Legii nr. 182/2002 -, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter, pentru a se asigura transparența completă în ce privește datele ce vor fi furnizate.

În același context, se constată că, în realitate, concluzia la care s-a ajuns nu este infirmată de considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 45/2018, de vreme ce s-a statuat că *art. 4 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate prevede principalele obiective ale protecției informațiilor clasificate, şi anume (a) protejarea acestora împotriva acțiunilor de spionaj, compromitere sau acces neautorizat, alterării sau modificării conținutului acestora, precum şi împotriva sabotajelor ori distrugerilor neautorizate; şi (b) realizarea securității sistemelor informatice şi de transmitere a informațiilor clasificate. De aceea, accesul la informațiile clasificate este permis numai în cazurile, în condițiile şi prin respectarea procedurilor prevăzute de lege [art. 2 alin. (2)]. Curtea reține că toate acestea sunt aplicabile şi în cadrul procedurilor judiciare, astfel încât nu se poate da un nou contur juridic acestor categorii de informații în ipoteza în care ele sunt folosite, în orice mod, în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătoreşti. Astfel, nici în această situație, ele nu îşi pot pierde regimul de protecție consacrat prin lege, tocmai pentru că păstrarea confidențialității lor este vitală colectivității, indiferent de subiectul de drept autorizat care a luat cunoştință despre aceste informații. În aceste condiții, devoalarea lor produce prejudicii iremediabile interesului public, afectând buna funcționare a statului de drept* (pct. 129), Curtea reținând, *că, dacă prin acest text s-ar fi dorit, astfel cum se susține în punctul de vedere al preşedintelui Camerei Deputaților, să se prevadă, în mod explicit, că "toate informațiile ce privesc statutul judecătorilor şi procurorilor, administrarea judiciară şi cooperarea instituțională cu instanțele şi parchetele sunt informații de interes public" şi că "acest lucru nu poate fi eludat prin emiterea unor acte normative infralegale sau protocoale de colaborare clasificate, care să excludă de la accesul cetățenilor informații ce privesc accesul lor liber la justiție şi dreptul la un proces echitabil", atunci dispoziția normativă trebuie eliminată, întrucât textul analizat cuprinde deja această ipoteză normativă ["Informațiile care privesc (...) cooperarea instituțională între instanțe şi parchete, pe de o parte, şi orice altă autoritate publică, pe de altă parte (...) constituie informații de interes public"]. Astfel, actele administrative extrajudiciare încheiate de către sau între autoritățile publice care privesc desfăşurarea procedurilor judiciare [protocoale de colaborare/cooperare] nu pot fi asimilate cu procedura judiciară în sine, drept care au şi o expresie normativă distinctă. Ele îşi mențin natura lor juridică de act administrativ, în conformitate cu art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, fără a se identifica în vreun fel cu procedura judiciară civilă sau penală, aceasta desfăşurându-se potrivit şi în limitele codurilor de procedură civilă/penală* (pct. 133). Aşadar, rezultă, indeniabil, că protecția specială conferită anumitor date prin lege nu ar putea fi pierdută cu prilejul unei eventuale utilizări într-o cauză aflată pe rolul instanțelor judecătoreşti, iar în situația în care sunt vizate acte administrative extrajudiciare, acestea îşi păstrează natura specifică dobândită, însă, desigur, este deschisă atât calea prevăzută de art. 20 din Legea nr. 182/2002, cât şi posibilitatea desecretizării.

Rezolvarea dată este confirmată prin chiar modalitatea în care legiuitorul a procedat ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, prin care s-a introdus art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004, în sensul că s-a adoptat Legea pentru declasificarea unor documente. Aceasta prevede, la art. 1 alin. (1), că *Prin derogare de la prevederile art. 24 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, se declasifică Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 17/2005 privind combaterea corupției, fraudei şi spălării banilor, precum şi toate documentele care conțin informații clasificate având ca temei sau sunt încheiate în conformitate ori în baza Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 17/2005 privind combaterea corupției, fraudei şi spălării banilor,* astfel că, în baza alin. (2), *La data intrării în vigoare a prezentei legi, documentele prevăzute la alin. (1) sunt declasificate de drept, fără a mai fi necesară o altă procedură,* alin. (3) stabilind că *De la intrarea în vigoare a prezentei*

legi se desecretizează toate planurile de cooperare realizate de Direcția Națională Anticorupție și Serviciul Român de Informații în baza art. 15 din Protocolul de cooperare dintre Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Serviciul Român de Informații pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin în domeniul securității naționale nr. 003064 din 4 februarie 2009, iar alin. (4) că *De la data intrării în vigoare a prezentei legi se desecretizează toate protocoalele și/sau acordurile de colaborare și cooperare încheiate între instituțiile statului român, Serviciul Român de Informații, Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Consiliul Superior al Magistraturii și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.*

Ba mai mult, potrivit art. 3 alin. (2), *Informațiile cuprinse în documentele de la art. 1 dobândesc, de la data intrării în vigoare a prezentei legi, caracter de informații de interes public*, iar în baza art. 4, *Persoanele care se consideră vătămate într-un drept ori într-un interes legitim de efectele produse de documentele prevăzute la art. 1 au posibilitatea, în termen de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să se adreseze instanțelor competente pentru constatarea încălcării drepturilor și libertăților fundamentale și repararea prejudiciului suferit*, or este indeniabil faptul că, în măsura în care accesul la datele clasificate ca secrete de stat ori de serviciu, cuprinse în acte administrative extrajudiciare încheiate la nivel unităților de parchet, existente la data intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, s-ar fi putut realiza exclusiv în temeiul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 raportat la art. 6 alin. (1) și 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001, fără a se lua în seamă regimul juridic concret al acestor informații, nu s-ar fi impus adoptarea unei legi, care nu se află, încă, în vigoare, menită a declasifica anumite documente perfectate de unele autorități din sistemul judiciar. Ca atare, în condițiile în care legiuitorul a găsit necesar a interveni pentru desecretizare, calificând, el însuși, datele cuprinse în documentele ce se intenționează a fi declasificate ca informații de interes public, însă numai la data intrării în vigoare a actului normativ adoptat, apare limpede împrejurarea că accesul la acestea nu poate fi obținut, în prezent, în sistemul Legii nr. 544/2001, ci doar la momentul în care actul normativ adoptat va deveni pe deplin incident sau la epoca la care se va uza, cu succes, de prevederile art. 20 din Legea nr. 182/2002, în raport de actele conținând date calificate ca secrete de stat sau de serviciu.

În lumina celor de mai sus, va admite în parte acțiunea formulată de reclamantă, conform dispozitivului.

Fără cheltuieli de judecată, nefiind solicitate.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge excepția inadmisibilității acțiunii, invocata de către pârât.

Admite în parte acțiunea în contencios administrativ formulată de către reclamanta **FUNDAȚIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG**, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, jud. Satu Mare, C.I.F. 26787560, adresă de poștă electronică office@freies-europa.ro, în contradictoriu cu pârâtul **TRIBUNALUL BIHOR**, cu sediul în Oradea, Parcul nr. 10, județul Bihor.

Obligă pârâtul să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor existente, încheiate de către Tribunalul Bihor cu Uniunea Națională a Barourilor din România (aparat central și/sau teritorial), Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România (aparat central și/sau teritorial), Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești (aparat central și/sau teritorial), Uniunea Națională a Notarilor Publici din România (aparat central și/sau teritorial), Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară (aparat central și/sau teritorial), Oficiul Național al Registrului Comerțului (aparat central și/sau teritorial), Arhivele Naționale ale României (aparat central și/sau teritorial), Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Școala națională de grefieri, Administrația Națională a Penitenciarelor (aparat central și/sau

teritorial), Direcția Generală de Informații a Apărării din cadrul Ministerului Apărării Naționale (aparat central și/sau teritorial), Agenția Națională a Funcționarilor Publici (aparat central și/sau teritorial), Colegiul Medicilor din România (aparat central și/sau teritorial), Serviciul Român de Informații (aparat central și/sau teritorial-unități centrale, orice alt dezmembrământ al serviciului), Inspectoratul General al Jandarmeriei Române (aparat central și/sau teritorial), Direcția Generală Anticorupție, Poliția de Frontieră Română, Inspectoratul de Poliție al Județului Bihor, Direcția generală de informații și protecție internă, Direcția generală de pașapoarte, Direcția pentru evidența persoanelor și administrarea bazelor de date, Ministerul Afacerilor Interne (sau orice alte structuri subordonate neprecizate anterior, chiar și desființate la data cererii privind informațiile de interes public), Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea de Apel Oradea, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, cu excepția celor care reprezintă informații clasificate ca secrete de stat sau de serviciu, conform Legii nr. 182/2002, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea în acest sens urmând a fi depusă la Tribunalul Satu Mare.

Pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi, 21.03.2019.

Președinte,

Grefier,

Red. – 25.03.2019
Tehnored_ / 17.04.2019
4 ex.
- se comunică câte un ex. cu: -FUNDAȚIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG Satu Mare
-TRIBUNALUL BIHOR - Oradea

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ORADEA
Secţia a II-a civilă, de contencios administrativ şi fiscal
Dosar nr. 1980/83/CA/2018 - R
Nr. operator de date cu caracter personal: 3159

ÎNCHEIERE

Şedinţa publică din data de 04.10.2019
Completul de judecată constituit din:
Preşedinte:
Judecător:
Judecător:
Grefier:

Pe rol se află soluţionarea recursului formulat de recurentul-pârât **TRIBUNALUL BIHOR**, cu sediul în Oradea, Parcul , nr. 10, judeţul Bihor, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG**, C.I.F. 26787560, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, jud. Satu Mare, împotriva sentinţei nr. 131 din 21.03.2019 pronunţată de Tribunalul Satu Mare, având ca obiect comunicare informaţii de interes public.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică, se constată lipsa părţilor.

S-a făcut referatul cauzei în sensul celor de mai sus, învederându-se instanţei că recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru, precum şi faptul s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă, după care:

Instanţa, deliberând, respinge excepţia inadmisibilităţii recursului, invocată de către intimată prin întâmpinare, neconsiderând că motivele invocate prin cererea de recurs constituie motive noi faţă cele avute în vedere şi invocate în faţa primei instanţe.

CURTEA DE APEL

În vederea deliberării şi pentru a da posibilitatea părţilor să depună concluzii scrise, în temeiul art. 396 alin. 1 C.pr.civ., urmează să amâne pronunţarea hotărârii în cauză.

DISPUNE:

Amână pronunţarea hotărârii în cauză la data de 11.10.2019, ora 12:00.
Pronunţată în şedinţă publică azi, 04.10.2019.

Preşedinte, **Judecător,** **Judecător,** **Grefier,**

Red. înch. – 4 ex./08.10.2019

Cod ECLI ECLI:RO:CAORA:2019:008.000801
ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ORADEA
Secţia a II-a civilă, de contencios administrativ şi fiscal
Dosar nr. 1980/83/CA/2018 - R
Nr. operator de date cu caracter personal: 3159

DECIZIA NR. 801/CA/2019 - R

Şedinţa publică din data de 11.10.2019
Completul de judecată constituit din:
Preşedinte:
Judecător:
Judecător:
Grefier:

Pe rol se află pronunţarea asupra recursului formulat de recurentul-pârât **TRIBUNALUL BIHOR**, cu sediul în Oradea, Parcul nr. 10, judeţul Bihor, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG**, C.I.F. 26787560, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, jud. Satu Mare, împotriva sentinţei nr. 131 din 21.03.2019 pronunţată de Tribunalul Satu Mare, având ca obiect comunicare informaţii de interes public.

Se constată că mersul dezbaterilor a fost consemnat în încheierea de şedinţă din data de 4 octombrie 2019, încheiere ce face parte din prezenta şi când, în vederea deliberării şi pentru a da posibilitatea părţilor să depună la dosar concluzii scrise, s-a amânat pronunţarea în cauză pentru termenul de azi.

CURTEA DE APEL
D E L I B E R Â N D:

Asupra recursului de faţă,

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Hotărârea primei instanţe

Prin sentinţa nr. 131 din 21.03.2019, Tribunalul Satu Mare a respins excepţia inadmisibilităţii acţiunii, invocata de către pârât.

A admis în parte acţiunea în contencios administrativ formulată de către reclamanta Fundaţia Freies Europa Weltanschauung în contradictoriu cu pârâtul Tribunalul Bihor.

A obligat pârâtul să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor existente, încheiate de către Tribunalul Bihor cu Uniunea Naţională a Barourilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Corpul Experţilor Contabili şi Contabililor Autorizaţi din România (aparat central şi/sau teritorial), Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti (aparat central şi/sau teritorial), Uniunea Naţională a Notarilor Publici din România (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională de Cadastru şi Publicitate Imobiliară (aparat central şi/sau teritorial), Oficiul Naţional al Registrului Comerţului (aparat central şi/sau teritorial), Arhivele Naţionale ale României (aparat central şi/sau teritorial), Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Naţional al Magistraturii, Şcoala naţională de grefieri, Administraţia Naţională a Penitenciarelor (aparat central şi/sau teritorial), Direcţia Generală de Informaţii a Apărării din cadrul Ministerului Apărării Naţionale (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici (aparat central şi/sau teritorial), Colegiul Medicilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Serviciul Român de Informaţii (aparat central şi/sau teritorial-unităţi centrale, orice alt dezmembrământ al serviciului), Inspectoratul General al Jandarmeriei Române (aparat central şi/sau teritorial), Direcţia Generală Anticorupţie, Poliţia de Frontieră Română, Inspectoratul

de Poliţie al Judeţului Bihor, Direcţia generală de informaţii şi protecţie internă, Direcţia generală de paşapoarte, Direcţia pentru evidenţa persoanelor şi administrarea bazelor de date, Ministerul Afacerilor Interne (sau orice alte structuri subordonate neprecizate anterior, chiar şi desfiinţate la data cererii privind informaţiile de interes public), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Curtea de Apel Oradea, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, cu excepţia celor care reprezintă informaţii clasificate ca secrete de stat sau de serviciu, conform Legii nr. 182/2002, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter.

Fără cheltuieli de judecată.

2. Calea de atac exercitată în cauză

Împotriva acestei sentinţe a declarat recurs Tribunalul Bihor, solicitând admiterea acestuia, modificarea sentinţei atacate, în sensul respingerii în totalitate a cererii formulate de reclamanta Fundaţia Freies Europa Weltanschauung ca fiind neîntemeiată.

În motivare, recurentul a arătat că, deşi reclamanta s-a limitat a indica în cererea sa o serie de instituţii faţă de care a apreciat că tribunalul a încheiat protocoale, pe lângă faptul că nu au fost încheiate protocoale decât cu Universitatea Agora, Colegiul Consilierilor Juridici, Consiliul de Mediere ce pot fi vizualizate şi copiate de pe siteul instituţiilor menţionate precum şi de pe site-ul Tribunalului Bihor, şi cu Inspectoratul Judeţean al Jandarmeriei Bihor, ORC Bihor aceste ultime protocoale fiind clasificate ca fiind secrete de serviciu, Tribunalul nu a identificat pe perioada vizată alte protocoale încheiate cu instituţiile enumerate de reclamantă.

Mai mult, reclamanta ar fi putut face dovada existenţei protocoalelor pretins invocate, prin solicitarea de la acele instituţii în măsura în care ele ar fi existat vreodată. Ori, în cauză nu s-a făcut dovada existenţei lor. Având în vedere faptul că reclamantei i s-a comunicat că protocoalele încheiate cu Universitatea Agora, Colegiul Consilierilor Juridici. Consiliul de Mediere se regăsesc pe site-urile instituţiilor vizate, obligarea tribunalului să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor existente, apare lipsită şi de obiect.

În legătură cu această solicitare a reclamantei, pentru a se aprecia existenta unui refuz nejustificat a Tribunalului Bihor de a furniza datele solicitate, este necesar a se face dovada existenţei protocoalelor la care a făcut referire, ori, reclamanta nu a făcut dovada în acest sens.

Ca atare, în mod greşit instanţa de fond a apreciat că argumentele de care s-a prevalat pârâtul Tribunalul Bihor, refuzul de a se transmite datele pretinse este, în parte, nejustificat.

Este adevărat că ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018 orice protocoale perfectate de instanţe sau parchete cu alte autorităţi publice, în materie de cooperare instituţională, precum şi toate actele extrajudiciare, care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare, dobândesc caracter de informaţii de interes public, fără a fi aplicabile, în materie, excepţiile prevăzute de art. 12 din Legea nr. 544/2001. Însă în ce priveşte documentele anterioare, existente la data la care a intrat în vigoare Legea nr. 242/2018, textul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 nu poate fi interpretat decât prin luarea în considerare a dispoziţiilor ce stabilesc regimul juridic specific al unor informaţii, care au dobândit, în prealabil, o anumită natură juridică.

Sub acest aspect, în mod corect a reţinut instanţa de fond incidenţa dispoziţiilor din Legea nr. 182/2002 privind accesul la informaţiile clasificate, cu toate acestea, instanţa în mod greşit a obligat pârâtul să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018 copia protocoalelor existente, încheiate cu entităţile menţionate, cu excepţia celor care reprezintă informaţii clasificate ca secrete de stat sau de serviciu - în raport de care sunt incidente prevederile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 şi ale Legii nr. 182/2002.

Nefiind făcută dovada existenţei altor protocoale, soluţia instanţei cu privire la obligarea pârâtului să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018 copia protocoalelor existente, este nefondată.

Mai mult, recurentul apreciază că perioada de 29 de ani vizată de obligaţia instituită în sarcina sa depăşeşte durata prevăzută de legislaţia aplicabilă în materia păstrării actelor

instanţei, termenul de păstrare a acestor documente nedepăşind 5 ani, astfel încât hotărârea primei instanţe apare nelegală şi din această perspectivă.

3. Apărările formulate în cauză

Prin întâmpinare, intimata Fundaţia Freies Europa Weltanschauung a invocat excepţia inadimisibilităţii recursului. Caracterul nedevolutiv al recursului decurge, pe de o parte, din înseşi motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) NCPC, ce vizează numai nelegalitatea hotărârii atacate, iar, pe de altă parte, din faptul că, aşa cum precizează art. 492 NCPC, în faţa instanţei de recurs "nu se pot produce probe noi, cu excepţia înscrisurilor noi". în actuala reglementare, recursul este o cale de atac de reformare, fără a fi un al treilea grad de jurisdicţie, dar care a urmărit, aşa cum prevede expres art. 483 alin. (3) NCPC, să supună Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie examinarea, în condiţiile legii, a conformităţii hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile.

Pe fond, intimata a arată că a solicitat comunicarea informaţiei publice pe suport hârtie, indicând prin cerere că va suporta costurile prevăzute de HG 123/2002 pentru copierea şi comunicarea documentelor. Astfel cum s-a reţinut constant în jurisprudenţă, inclusiv la nivelul Curţii de Apel Oradea, persoana interesată poate solicita comunicarea informaţiei publice pe suport fizic, suportând costurile pricinuite de această operaţie administrativă. Recurentul nu i-a comunicat cuantumul taxei de copiere, iar răspunsul acestuia este echivoc, fără a fi însoţit de vreo probă care să ateste fie că anumite protocoale au fost distruse/topite, sau că acestea sunt clasificate.

4. Soluţia instanţei de recurs

Instanţa de recurs, analizând recursul declarat prin prisma motivelor invocate, a dispoziţiilor legale incidente şi a actelor dosarului, constată următoarele:

Intimata-reclamantă Fundaţia Freies Europa Weltanschauung a investit instanţa de contencios administrativ, în condiţiile art. 22 din Legea nr. 544/2001, cu o acţiune împotriva refuzului recurentului-pârât Tribunalul Bihor de a-i comunica copiile protocoalelor încheiate, în perioada 01.01.1990-26.10.2018, cu instituţiile publice menţionate la punctul 1 din prezenta decizie.

Prin răspunsul având nr. 126/544/BIRP/2018 recurentul-pârât i-a comunicat intimatei-reclamante că o parte din documentele solicitate sunt publicate pe site (protocolul încheiat cu Baroul Bihor, cel încheiat cu Colegiul Consilierilor Juridici Bihor şi cele încheiate cu Universitatea Oradea şi Universitatea Agora), o parte nu se mai află în posesia instituţiei din cauza vechimii, iar o parte sunt documente secrete de serviciu (respectiv protocolul cu ORC şi cel cu IJJ Bihor).

Criticile formulate de recurentul-pârât împotriva soluţiei primei instanţe de admitere in parte a cererii reclamantei se circumscriu motivului de casare prevăzut de art.488 pct.8 C.pr.civ., care privesc situaţia când „hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greşită a normelor de drept material".

Examinând critica recurentului conform căreia în mod nelegal a fost obligat de prima instanţă să comunice intimatei copia protocoalelor încheiate cu Universitatea Agora, Colegiul Consilierilor Juridici Bihor şi Consiliul de mediere, care sunt publicate de site-ul instituţiei, Curtea o înlătură ca nefondată având în vedere că sentinţa atacată nu cuprinde o astfel de dispoziţie.

În ceea ce priveşte critica referitoare la faptul că în mod nelegal judecătorul fondului a stabilit că refuzul cuprins în adresa nr. 126/544/BIRP/2018 este parţial nelegal în condiţiile în care Tribunalul Bihor nu a identificat pentru perioada vizată alte protocoale decât cele publicate de site şi a celor care reprezintă documente secrete de serviciu, instanţa de control judiciar o înlătură ca nefondată având în vedere că în procedura administrativă s-a emis un răspuns evaziv, cu exemple de protocoale încheiate care conţin informaţii secrete de serviciu şi fără a indica în concret cu ce instituţii dintre cele menţionate în cererea de comunicare de informaţii de interes public nu au fost încheiate astfel de protocoale.

Este nefondată şi critica recurentului potrivit căreia nu constituie informaţii de interes public supuse comunicării protocoalele încheiate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 242/2018.

În acest sens se are în vedere că potrivit art. 2 lit. b din Legea nr. 554/2001 „prin informaţie de interes public se înţelege orice informaţie care priveşte activităţile sau rezulta din activităţile unei autorităţi publice sau instituţii publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informaţiei", iar conform art. art. 6 din acelaşi act normativ, orice persoana are dreptul sa solicite şi sa obţină de la autorităţile şi instituţiile publice, în condiţiile prezentei legi, informaţiile de interes public.

Raportat la aceste dispoziţii legale Curtea constată că în mod corect prima instanţă a stabilit că informaţiile solicitate de intimata-reclamantă, respectiv copiile protocoalelor încheiate cu diverse instituţii publice fac parte din categoria informaţiilor de interes public ce trebuie comunicate la cererea oricărei persoane, întrucât respectivele protocoale, dacă au fost încheiate, conţin informaţii ce privesc şi, totodată, rezultă din activitatea recurentului-instituţie publică conform art. 2 lit. a din Legea nr. 554/2001.

În plus, prima instanţă a stabilit corect că pentru asigurarea transparenţei decizionale şi a respectării dreptului de acces la informaţiile de interes public, reglementat de Legea nr. 544/200, recurentul trebuie să indice în concret protocoalele care reprezintă informaţii clasificate ca secrete se stat sau de serviciu, accesul la acestea urmând a se face în condiţiile Legii nr. 182/2002.

Susţinerea recurentei în sensul că perioada de 29 de ani vizată de obligaţia stabilită în sarcina sa depăşeşte durata legală stabilită pentru păstrarea documentelor solicitate se înlătură ca nefondată având în vedere că potrivit Legii nr. 544/2011 sunt supuse comunicării doar informaţiile de interes public deţinute de instituţia publică, ori în situaţia în care nu document nu se mai află în posesia instituţiei publice, inclusiv ca urmare a expirării termenului legal de păstrare, se impune comunicarea unor date concrete în acest sens solicitantului.

Întrucât hotărârea atacată a fost pronunţată cu interpretarea şi aplicarea corectă a dispoziţiilor de drept material aplicabile cauzei, nefiind astfel incident motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 C.pr. civ., Curtea va respinge ca nefondat recursul declarat de recurentul-pârât.

Nu se vor acorda cheltuieli de judecată în recurs, nefiind solicitate de intimata-reclamantă, care a câştigat procesul.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul declarat de recurentul-pârât **TRIBUNALUL BIHOR**, cu sediul în Oradea, Parcul nr. 10, judeţul Bihor, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG**, C.I.F. 26787560, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, jud. Satu Mare, împotriva sentinţei nr. 131 din 21.03.2019 pronunţată de Tribunalul Satu Mare, pe care o menţine în totalitate.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

Definitivă.

Pronunţată în şedinţă publică azi, 11.10.2019.

Preşedinte, **Judecă** **Judecător** **Grefier,**

Red. jud. – /15.10.2019;
Jud. fond –
Thred. - /4 ex./15.10.2019;
Emis 2 comunicări către:
- recurentul-pârât TRIBUNALUL BIHOR, cu sediul în Oradea, Parcul nr. 10, judeţul Bihor
- intimata-reclamantă FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, jud. Satu Mare